

بر گردان به فارسی
ابراهیم یوسفی محله
و کیل پایه یک دادگستری

قانون اخلاق حرفه‌ای وکلای سوئیس مصوب ۱۰ زوئن ۲۰۰۵ میلادی

فدراسیون وکلای سوئیس نظر به مواد ۱ و ۱۲/۱۰ اساسنامه و با توجه به آنکه قانون فدرال در مورد فعالیت آزاد وکلا، اصول اجرایی حرفه وکالت در سوئیس را مقرر می‌کند، با هدف یکسان سازی مقررات اخلاق حرفه‌ای در کل سرزمین کنفراسیون، قانون اخلاق حرفه‌ای حاضر را تصویب می‌کند که برای تمامی اعضاء لازم الاجراء می‌باشد.

رفتار عمومی و کلا:

ماده ۱- انجام حرفه:

وکیل حرفه اش را با دقت و مراقبت و با رعایت نظام حقوقی به انجام می‌رساند.
وکیل باید از هر اقدامی که موجبات تردید در اعتماد به وی را فراهم آورده، خودداری کند.

ماده ۲- انجام مورد وکالت:

وکیل فعالیت حرفه‌ای خود را با دارا بودن استقلال کامل به انجام رسانیده و با موکل خود روابط کاملاً تعریف شده و مشخصی برقرار می‌کند.
وکیل مورد وکالت را فی الفور انجام داده و موکل را از روند اجرایی آن مطلع می‌سازد.

وکیل شخصاً مسؤولیت انجام مورد وکالت را عهده دار است چه مورد وکالت شخصاً به وی واگذار شده باشد چه دفتری که در آن مشغول به کار می‌باشد به او واگذار کند.

ماده ۳- خاتمه وکالت:

وکیل انجام مورد وکالت را در یک زمان نامناسب ترک نمی‌کند.

ماده ۴- فوت وکیل:

وکیل سعی می‌کند تا زمانی که در قید حیات است از منافع موکلینش و اسرار حرفه‌ای آنها محافظت کند.

ماده ۵- آزادی انتخاب وکیل:

وکیل هیچ گونه توافقی مغایر با اصل آزادی انتخاب وکیل نخواهد کرد.

ماده ۶- رفتار در دادرسی:

بدون موافقت صریح طرف مقابل، وکیل نمی‌تواند دادگاه را از پیشنهادات صلح و سازش مطلع سازد.

ماده ۷- تماس با گواهان:

وکیل از اعمال نفوذ در گواهان و کارشناسان خودداری می‌کند.

مقسررات خاص رویه‌های داوری یا رویه‌های محاکم فرامی از این اصل می‌توانند مستثنی باشند.

ماده ۸- رابطه با مقامات صالح:

وکیل مقامات صالح را آن گونه که شایسته است و از آنان انتظار احترام متقابل دارد مورد خطاب قرار می‌دهد.

وکیل از تمامی اقدامات قانونی برای حمایت از منافع موکلینش بهره خواهد برد.

ماده ۹- حل و فصل دوستانه دعاوى:

وکیل برای حل و فصل دوستانه دعاوى به شرط اینکه تعارضی با منافع موکلش نداشته باشد، تلاش می‌کند.

چنین اقدامی چه در مقام وکالت در دادگاه یا مشاوره یا در جریان میانجیگری راسا توسط وکیل یا درخواست یکی از طرفین برای وساطت باید مورد لحاظ قرار گیرد.

ماده ۱۰- استقلال:

وکیل فعالیت حرفه‌ای اش را با استقلال کامل، بنام شخص خود و با مسؤولیت خاص خود انجام می‌دهد.

وکیل از انجام هر گونه فعالیتی که با استقلال وی ناسازگار باشد خودداری می‌کند.

تعارض منافع:

ماده ۱۱- اصل:

وکیل منافع موکلش و منافع اشخاص ثالث و منافع شخص خود را در تقابل با هم قرار نمی‌دهد.

ماده ۱۲- تعدد موکلین:

وکیل به عنوان وکیل مدافعان یا مشاور نمی‌تواند در یک پرونده، نمایندگی چندین موکل را بپذیرد که بین منافع آنها تعارض وجود دارد یا احتمال وجود چنین امری می‌رود. در صورت حدوث تعارض منافع یا احتمال نقض تعهد اسرار حرفه‌ای یا تهدید استقلال وکیل، او باید به تمامی وکالت‌های موکلین مربوطه پایان دهد.

ماده ۱۳- وکالت‌های پیشین:

اگر پذیرش یک مورد جدید وکالتی موجب گردد که اسرار اطلاعات موکل سابق در معرض خطر افشاء قرار گیرد یا اطلاع از پرونده‌های موکل سابق احتمال ایجاد خسارت به وی را فراهم کند چنین وکالتی را نمی‌پذیرد.

ماده ۱۴- مشارکت و کلا:

ضوابط مربوط به تعارض منافع بر دفاتر و اعضای آن مجرماً باشد. چه زمانی که یک وکیل همکار، دفتر محل فعالیتش را تغییر می‌دهد و چه زمانی که وکلا با هم مشارکت می‌کنند، تمامی تدبیر لازمه در جهت محافظت از اسرار حرفه‌ای و پرهیز از تعارضات منافع باید اتخاذ گردد.

ماده ۱۵- اسرار حرفه‌ای:

تعهد حفظ اسرار حرفه‌ای برای وکیل در قبال هر کس، بدون محدودیت زمانی برای تمامی پرونده‌هایی که به او واگذار شده در انجام حرفه اش بار می‌گردد. حتی اگر وکیل از پرونده حذف گردد نمی‌توان او را مجبور به افشای راز کرد اگر چه به نظر آید که برای حفظ منافع موکل ضرورت داشته باشد. وکیل رعایت تعهد اسرار حرفه‌ای را به همکاران، کارکنان و دیگر خدمه تحمل

می‌کند.

ماده ۱۶- تبلیغ:

وکیل می‌تواند تبلیغ کند تبلیغ وکیل باید مبنی بر واقعیت و مرتبط با موضوع فعالیت وی بوده و در آن رعایت اسرار حرفه‌ای شده باشد.

ماده ۱۷- معارضت قضایی و وکالت معارضتی:

وکیل باید تلاش کند که دادخواه بتواند در صورت نیاز از معارضت قضایی برخوردار گردد.

وکیل موکلش را از این موضوع مطلع می‌سازد.

وکیل وکالت‌های معارضتی را با همان دقت که در دیگر پرونده‌ها دارد انجام می‌دهد.

وکیل نمی‌تواند هیچ گونه وجهی مازاد برآنچه که مرجع صالح مقرر کرده مطالبه کند مگر آنکه مجوز قانونی خلاف آن وجود داشته باشد.

ماده ۱۸- اصل حق الوکاله:

میزان حق الوکاله باید مناسب باشد.

حق الوکاله بر مبنای وضعیت پرونده، سختی کار، اهمیت پرونده، منافع موکل، تجربه وکیل، عرف موجود در این زمینه و نتیجه دادرسی تعیین می‌گردد.

در صورت پذیرش وکالت، وکیل موکل را از اصول مربوط به تعیین حق الوکاله آگاه می‌سازد.

ماده ۱۹- توافق در مورد حق الوکاله:

وکیل می‌تواند حق الوکاله خود را به طور مقطوع تعیین کند. این حق الوکاله باید با وظایف احتمالی که وکیل می‌باید انجام دهد مناسب باشد. قبل از آنکه دعوی به پایان برسد وکیل نمی‌تواند به عنوان حق الوکاله در منافع دعوی مشارکت کند (مشارکت در مدعی به) حتی نمی‌توان او را مجبور کرد تا در صورتی که نتیجه دادرسی مطلوب موکل نباشد، وکیل از کل حق الوکاله صرفنظر کند.

بر عکس چنانچه توافق شود در صورت موقفيت، پاداشی به حق الوکاله افزوده شود چنان توافقی پذيرفتني می‌باشد.

ماده ۲۰- پیش پرداخت‌ها:

پیش پرداخت حق الوکاله و هزینه‌ها نباید فراتر از مبلغ پیش بینی شده باشد. در صورت عدم پرداخت پیش پرداخت، وکیل بالحاظ ماده ۳ این قانون می‌تواند از وکالت کناره گیری کند.

ماده ۲۱- گزارش حساب و کتاب:

وکیل باید به طور منظم موکلش را از میزان حق الوکاله و هزینه‌هایی که بر عهده وی می‌باشد مطلع سازد. در صورت درخواست موکل باید صورت حساب مشروح آن ارائه گردد.

ماده ۲۲- کارمزد معروفی و کالت:

وکیل هیچ گونه کارمزدی به اشخاص ثالث برای معرفی پرونده نمی‌پردازد و هیچ گونه کارمزدی را از بابت انتقال مورد وکالت به اشخاص ثالث دریافت نمی‌کند.

ماده ۲۳- اموال سپرده شده:

وکیل اموالی را که به او سپرده شده باید جدا از دارایی‌های خاص خود نگهداری کند.

وکیل این اموال را با دقت و وجودان اداره می‌کند به گونه‌ای که بتواند در هر زمانی آنها را مسترد کند.

اسناد مالی و نقدی باید بدون تأخیر به موکلین مسترد گردد. البته حق وکیل در تهاتر مطالباتش از بابت حق الوکاله با وجوده مذکور مستثنی از این امر می‌باشد. وکیل باید نسبت به حسابداری کامل و دقیق از اموال سپرده شده اقدام کند.

رفتار در قبال همکاران**ماده ۲۴- وفاداری و همکاری:**

وکیل از هر گونه موضع گیری شخصی در قبال یک همکار در انجام وظایفش پرهیز می‌کند. رعایت همکاری نباید به منافع موکل آسیب برساند.

ماده ۲۵- فتوکپی درخواست‌ها:

وکیل باید رأساً به همکارانش فتوکپی مکاتباتش با مراجع ذی صلاح یا دادگاه را

تسليم کند مگر در مواردی که ارسال فتوکپی، اقدام انجامی را ختی کرده یا در معرض خطر قرار دهد.

ماده ۲۶- ارتباطات بین همکاران:

ویژگی محترمانه بودن ارتباط با همکار باید در این ارتباط به صراحة بیان گردد.
در دادرسی نمی توان به استناد یا محتوای پیشنهادات صلح و سازش و یا مذاکرات محترمانه استناد کرد.

ماده ۲۷- تغییر و کیل:

وکیلی که وکالتی را می پذیرد که قبله به یک همکار واگذار شده بود، با موافقت موکل باید آنرا به همکارش اطلاع دهد.

ماده ۲۸- ایجاد ارتباط به طرف مقابل:

وکیل از هر گونه ارتباط مستقیم با طرف مقابل که دارای وکیل می باشد منع می باشد
مگر با موافقت وکیل او یا وجود دلایل موجه در موارد استثنایی، در این صورت بلاfacile همکارش را مطلع می سازد.

ماده ۲۹- دعوی بین همکاران:

در صورتی که یک وکیل گمان کند یک قاعده قانونی یا اخلاق حرفه ای توسط همکارش نقض شده، باید او را آگاه سازد.

در صورت حدوث دعوی باید یک راه حل دوستانه بی گیری گردد در صورتی که هیچ گونه راه حل دوستانه پیدا نشود، وکیلی که از چنین نقضی شاکی می باشد باید قبل از هر گونه مداخله دادرسی قضائی یا اداری به کانون وکلای کانون یا کانون متبعه همکار مراجعت کند.

ماده ۳۰- وکالت در قبال همکاران:

وکیل قبل از آنکه در مقابل یک همکار به جهت فعالیت حرفه ای او اقدام کند تلاش خواهد کرد که از طرق دوستانه آن را حل و فصل کند.
او کانون متبعه وکیل طرف دعوی را از قصد خود در جهت اقدام علیه عضو آن مطلع خواهد کرد. مگر آنکه به جهت ماهیت پرونده یا فوریت امر امکان انجام یک راه حل دوستانه یا وساطت وجود نداشته باشد.

ماده ۳۱- قدرت انضباطی:

قدرت انضباطی از صلاحیت کانون‌های کانتونی ناشی می‌گردد.

فدراسیون وکلای سوئیس

لوسرن - ۱۰ ژوئن ۲۰۰۵

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پرتال جامع علوم انسانی